

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1976 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy wyrobów hutniczych między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży i umów dostawy wyrobów hutniczych między jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przez użyte w zarządzeniu określenie „wyroby hutnicze” należy rozumieć:

- wyroby walcowane gotowe,
- rury stalowe,
- blachy walcowane na zimno, blachy pokrywane i wyroby przetwórstwa hutniczego,

- wyroby kute nie obrabione mechanicznie oraz wyroby hutnictwa żelaza pozostałe (z wyłączeniem odkuwek wykrojowych i wyrobów kuziennych pozostałych),
- odlewy staliwne,
- łuki kopalniane,
- dwutoczniki spawane.

§ 3. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do umów sprzedaży i umów dostawy wyrobów hutniczych stosuje się przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 4. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie ogólnych wa-

runków umów sprzedaży wyrobów hutniczych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społeczno-

nej (Monitor Polski Nr 14, poz. 119).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 1976 r. (poz. 73).

Ogólne warunki umów sprzedaży i umów dostawy wyrobów hutniczych między jednostkami gospodarki społeczno-

§ 1. 1. Jednostkami właściwymi do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze są branżowe biura zbytu Centrali Zbytu Stali „Centrostali”, zwanej dalej „Centrostalą”, chyba że w cennikach, katalogach lub innych publikacjach „Centrostali”, podanych do wiadomości kupującym, została wskazana inna jednostka jako właściwa do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze określonego rodzaju.

2. Ofertę zawarcia umowy wieloletniej kupujący może jednak złożyć bezpośrednio producentowi.

3. Jednostka właściwa do przyjmowania zamówień, która nie zamierza zawrzeć umowy, powinna w odpowiedzi na zamówienie wskazać kupującemu sprzedawcę i jednocześnie przekazać sprzedawcy zamówienie. Wskazanie sprzedawcy jest równoznaczne z odmową zawarcia umowy.

§ 2. Jeżeli jednostka właściwa do przyjmowania zamówień otrzymała zamówienie przed dniem, w którym upływa termin składania zamówień obowiązujący na podstawie odrębnych przepisów przy zamawianiu wyrobów hutniczych określonego rodzaju, termin udzielenia przez nią odpowiedzi na zamówienie biegnie od dnia następnego po upływie terminu składania zamówień.

§ 3. 1. Jeżeli jednostka właściwa do przyjmowania zamówień jest zobowiązana do zawarcia umowy z kupującym, sprzedawca, któremu jednostka ta przekazała zamówienie kupującego, powinien udzielić na nie odpowiedzi kupującemu w terminie 20 dni, a gdy towar jest potrzebny kupującemu do usunięcia skutków awarii — w terminie 3 dni od dnia otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli jednostka, która przekazała zamówienie, nie jest zobowiązana do zawarcia umowy, odpowiedź na zamówienie powinna być udzielona przez sprzedawcę, w wypadku gdy ma dotyczyć zawarcia umowy długoterminowej — w terminie 30 dni, a w pozostałych wypadkach — w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania zamówienia.

§ 4. 1. Złożenie kupującemu przez sprzedawcę, która wskazała jednostka właściwa do przyjmowania zamówień, oświadczenia o przyjęciu zamówienia — w odpowiedzi na zamówienie udzielone w terminie — powoduje zawarcie umowy między kupującym a sprzedawcą.

2. Jeżeli sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, nie udzielił odpowiedzi na zamówienie, jego milczenie uważa się za przyjęcie zamówienia. W takim wypadku umowę poczytuje się za zawartą dopiero z upływem terminu określonego w § 3 ust. 1.

3. Jednostka właściwa do przyjmowania zamówień, zobowiązana do zawarcia umowy, jest zwolniona z tego obowiązku z chwilą zawarcia z kupującym umowy przez wskazanego przez nią sprzedawcę.

§ 5. 1. Jeżeli zamówienie dotyczące wyrobów hutniczych, nie objętych „Wykazem asortymentów składowych” znajdującym się w rejonowych oddziałach „Centrostali”,

przewiduje dostarczenie tych wyrobów w okresie krótszym niż rok i w ilości mniejszej od minimum produkcyjnego, kupujący powinien określić w zamówieniu wysokość swego zapotrzebowania rocznego.

2. Kupujący, który w wypadku przewidzianym w ust. 1 odmówił zgody na dostarczenie mu wyrobów innych niż zamówione (asortyment zastępczy), nie może się sprzeciwić żądaniu sprzedawcy objęcia umową wyrobów wymienionych w ust. 1 w ilości odpowiadającej zapotrzebowaniu rocznemu, nie większej jednak od minimum produkcyjnego.

§ 6. Kupujący jest obowiązany wyrazić zgodę na rozwiązanie umowy ze sprzedawcą, jeżeli branżowe biuro zbytu „Centrostali” wskazało mu innego sprzedawcę i sprzedawca ten złożył kupującemu ofertę zawarcia umowy zapewniającej zaopatrzenie w wyroby hutnicze o takich samych właściwościach oraz w ilościach, asortymentach i terminach ustalonych w umowie zawartej z poprzednim sprzedawcą.

§ 7. 1. Umowę w obrocie krajowym uważa się za wykonaną należycie, mimo że dostarczono towar z następującymi odchyleniami ilościowymi w stosunku do ilości określonych w umowie, oddzielnie dla każdego asortymentu:

Wyszczególnienie	Odchylenia plusowe lub minusowe w procentach
A. Dla wyrobów hutniczych dostarczanych w tonach — na podstawie:	
1) umów obejmujących ilości nie wyższe od obowiązującego minimum produkcyjnego	5
2) umów obejmujących ilości wyższe od obowiązującego minimum produkcyjnego	
do 60 ton	3
powyżej 60 do 100 ton	2
powyżej 100 ton	1
B. Dla rur stalowych bez szwu i ze szwem, dostarczanych w metrach	5

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w umowie ustalono ilości towaru przez wskazanie liczby sztuk o określonych wymiarach. W takim wypadku strony mogą jednak ustalić w umowie wielkość dopuszczalnych odchyleń plusowych.